

Thomas Röper: Kolik platí Německo USA za umístění amerických raket?

 infokurýr.cz/n/2024/07/14/thomas-roper-kolik-plati-nemecko-usa-za-umisteni-americkych-raket

kurýr

14. července 2024

Právě bylo oznámeno, že USA se rozhodly umístit jaderné rakety dlouhého doletu v Německu. Nyní bylo oznámeno, že Německo zaplatí účet.

Před dvěma dny bylo oznámeno, že USA chtějí v Německu znovu umístit jaderné rakety dlouhého doletu. Vysvětlil jsem [zde](#) , co to znamená .

Na spolkové tiskové konferenci byla spolková vláda dotázána, jaké náklady tím spolkové republice vzniknou. Mluvčí federálního ministerstva zahraničí odpověděl :

„V současné době vedeme důvěrná jednání s našimi partnery (...) Toto je součást jednání.“

To znamená, že Německo to v každém případě zaplatí, otázkou je jen kolik.

Mimo Západ, když země otevře vojenskou základnu v jiné zemi, platí za ni nájem. Rusko například do roku 2014 platilo Ukrajině vysoký roční nájem za námořní přístav na Krymu.

Jiné je to pouze na Západě ovládaném Spojenými státy, kde jiné země platí USA za umístění amerických vojáků ve svých zemích. A další náklady na rakety dlouhého doletu se brzy přidají k nákladům, které Německo již převádí do USA.

Otázkou ale je, co vlastně dnes Německo platí USA za to, že v Německu jsou umístěna americká vojska?

Příklady z historie

Kdo zná historii, ví, že v minulosti si impéria udržovala vojenské základny v jiných zemích – de facto tyto země kontrolovala – s odůvodněním, že impérium muselo menší země před někým chránit. V historických knihách se dozvídáme, že to byl samozřejmě nesmysl, protože ve skutečnosti menší země platily hold (v kruzích mafie bychom řekli „ochranné peníze“) impériu. A aby menší země nedostaly nápad vzbouřit se proti Impériu, Impérium tam také umístilo jednotky, aby „chránily“ menší země.

Toto je praxe, která se praktikuje již od starověku. Římská říše se tak chovala ke svým sousedům a samozřejmě také dbala na to, aby vždy hrozilo nějaké nebezpečí (někdy skutečné nebo sebeprovokované) ze strany barbarských kmenů, kterým byla tato praxe oficiálně odůvodněna. Ve skutečnosti, jak víme z historických knih, to bylo naopak: malé země daly své vojáky do služeb mocné římské říše, aby bojovali proti barbarům, kteří pro Řím představovali skutečnou hrozbu.

Tímto způsobem Řím zvýšil počet svých vojáků o vojáky svých sousedů a často na oplátku dokonce získal další zlato.

Nic se nezměnilo

To, co vidíme v NATO, se tomu nápadně podobá. USA, dnešní impérium, má své vojáky rozmístěné ve všech svých vazalských státech a také za to platí. Aby USA tuto praxi ospravedlnily, provokují hrozby, před nimiž je prý třeba vazaly chránit.

Irák Evropu nikdy neohrožoval, ale v nejlepším případě zpochybnil převahu USA v Perském zálivu, ale evropské státy šly do války proti Iráku společně s USA, nebo – jako Německo – válku finančně a logisticky podporovaly. V důsledku toho získaly licence na výrobu irácké ropy americké společnosti, nikoli evropské společnosti.

Totéž platí o ukrajinském konfliktu, který vznikl jen proto, že USA chtěly zatáhnout Ukrajinu do NATO proti Rusku. Pro Evropany by bylo mnohem lukrativnější, kdyby Ukrajina stála jako neutrální

mostní stát mezi Ruskem a EU, přes který by se mohla uskutečňovat obchodní a kulturní výměna, což je přesně to, o co Rusko celé ty roky po zhroutilí Evropské unie usilovalo. Sovětský svaz .

To ale USA nechtěly, protože chápaly, že Ukrajina může být pákou, kterou mohou oslabit nebo zničit svého geopolitického konkurenta Rusko. To se lze dočíst v bezpočtu memorand v USA, z nichž nejznámější je kniha „Jediná světová velmoc“.

“Pocta vazalům”

Vlivný americký geostratég Zbigniew Brzeziński napsal v roce 1997 knihu „Jediná světová velmoc: Americká strategie nadřazenosti“ a v ní byly překvapivě jasně zmapovány události na Ukrajině, které se odehrály v následujících 15 letech. A Brzeziński také ve své knize připomněl historii dřívějších impérií a s osvěžující otevřeností nazval evropské státy oficiálně označené jako „spojenci“ USA „přítokovými vazaly“ USA, jejichž vztah k USA se nijak neliší od že z vazalů na předchozí říše se liší.

A ono to tak vlastně je, protože vazalové USA poslušně platí za rozmístění amerických jednotek ve svých zemích a podporují politické cíle USA, v případě potřeby i ke své škodě, jak ukazují např. současné ruské sankce. .

Státy okupované USA po druhé světové válce od války každoročně vyplácejí USA gigantické částky. Naposledy jsem o tom informoval v roce 2021 , kdy se USA a Japonsko právě dohodly, že Japonsko bude platit USA přibližně dvě miliardy ročně za americké základny ve své zemi. Jižní Korea převáděla téměř miliardu ročně do USA v roce 2019 a prezident Trump v té době vyzval k masivnímu navýšení, i když jsem se neřídil tím, na čem nakonec souhlasili.

To vyvolává otázku, jak je to v Německu.

Na rozdíl od Japonska a Jižní Koreje nikdo oficiálně neví, kolik Německo platí USA za umístění amerických vojáků v Německu, protože aby Němci nenaštvali příliš velkými částkami, byly náklady

rozloženy do mnoha federálních, státních a místní nákladová střediska rozdělena. Na dotaz poslanců na výši německých plateb spolková vláda opakovaně tvrdí, že to neví a zmiňuje pouze relativně malé částky, které jsou hrazeny ze spolkového rozpočtu. Ale nikdo oficiálně neví, kolik to je celkem.

USA ale zřejmě mají něco jako ceník nákladů na posádku. Před několika lety Japonsko zaplatilo téměř dvě miliardy dolarů za okupaci přibližně 50 000 vojáků USA, zatímco Jižní Korea zaplatila miliardu dolarů za 30 000 amerických vojáků ve své zemi. Čísla jsou v obou zemích celkem transparentní.

V Německu je rozmístěno přes 30 000 amerických vojáků, takže německé platby do USA budou pravděpodobně činit nejméně jednu miliardu ročně. S ničím menším se USA nejspíš nespokojí. Jen německá vláda oficiálně neví, kolik převádí do USA.

Ve skutečnosti však spolková vláda moc dobře ví, co Německo platí USA. Vyplývá to z publikací německého velvyslanectví ve Washingtonu, které tam byly online v roce 2000. Iniciativa proti hluku letadel o tom zveřejnila screenshoty (viz [zde](#) a [zde](#)), které ukazují, že německé velvyslanectví hrdě hlásilo, že Spolková republika již v roce 2003 platila USA miliardu dolarů ročně za umístění amerických jednotek v Německu. Dnes to bude pravděpodobně mnohem více.

Náklady na posádku

Německo dnes určitě platí hodně přes miliardu dolarů ročně za umístění amerických vojáků v Německu. Po válce se tomu říkalo „náklady na okupaci“, dnes se tomu říká „náklady na umístění jednotek NATO“, ale je to stejné. Nový název byl zaveden v 50. letech 20. století, protože Němci se bouřili proti slovu „okupace“ a nechtěli být okupovanou zemí, která si také sama platí okupaci. Změněný název ale nic nemění na tom, že tyto náklady neslo Německo od konce války.

Němci se ve škole učí, jak USA velkoryse pomohly zemi s Marshallovým plánem. Co se nedozvíte, je následující : V rámci Marshallova plánu obdržely západoněmecké okupační zóny v roce 1948 a poté Spolková republika Německo v letech 1949 až 1952 celkem 1,4 miliardy dolarů. Na základě dnešní kupní síly by to bylo kolem 14 miliard dolarů. Jediný problém je v tom, že Německo muselo uhradit USA i náklady na obsazení Německa. Čísla o tom není snadné najít, ale jen v roce 1950 to bylo 4,5 miliardy německých marek, tedy kolem 1,1 miliardy dolarů podle tehdejšího směnného kurzu. Za pouhý rok.

To znamená, že Německo zaplatilo USA na okupačních nákladech za okupaci vlastní země v období Marshallova plánu mnohem více, než dostalo od USA současně v rámci Marshallova plánu. Marshallův plán si tedy Němci prakticky zaplatili sami.

A Německo dodnes doplácí na svou okupaci USA, i když se jména změnila. A Německo by nyní mělo platit i za umístění amerických raket dlouhého doletu, které v případě nouze udělají z Německa cíl ruských jaderných zbraní.

Thomas Röper

